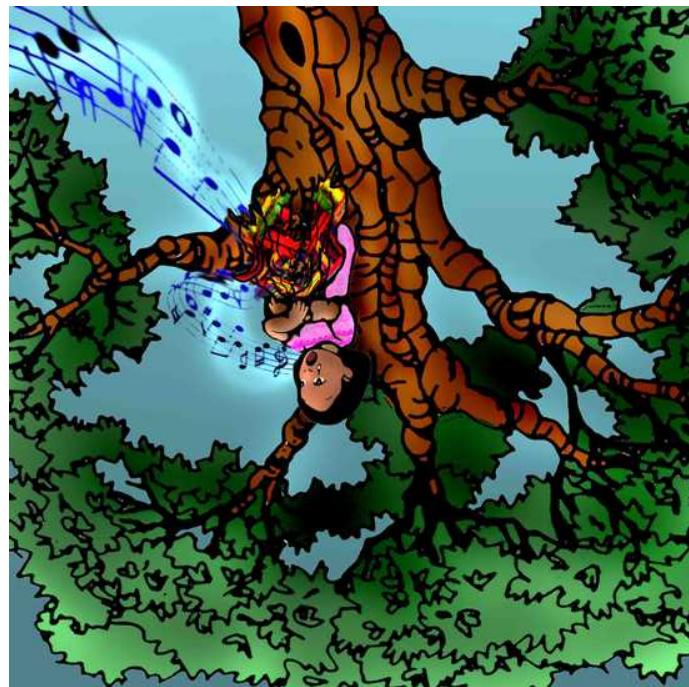

فَأَلْوَانِ

۱۱ ۵

▪ Marzieh Mohammadian Haghighi
▪ Benjamin Mitchellay
▪ Rukia Nantale

بَلْوَانِ

This work is licensed under a Creative Commons
Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/>

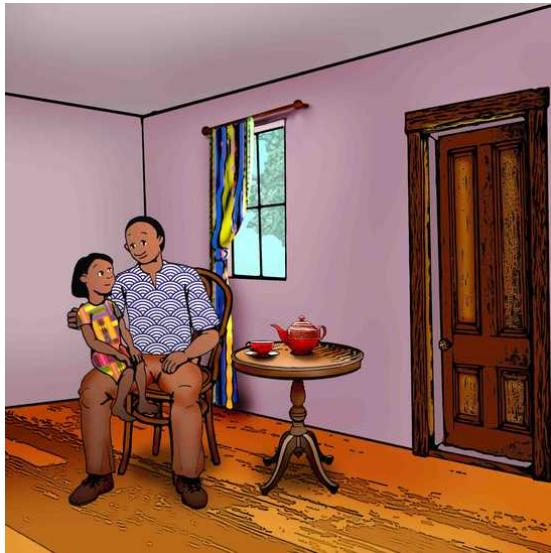
▪ Marzieh Mohammadian Haghighi
▪ Benjamin Mitchellay
▪ Rukia Nantale

بَلْوَانِ

globalstorybooks.net

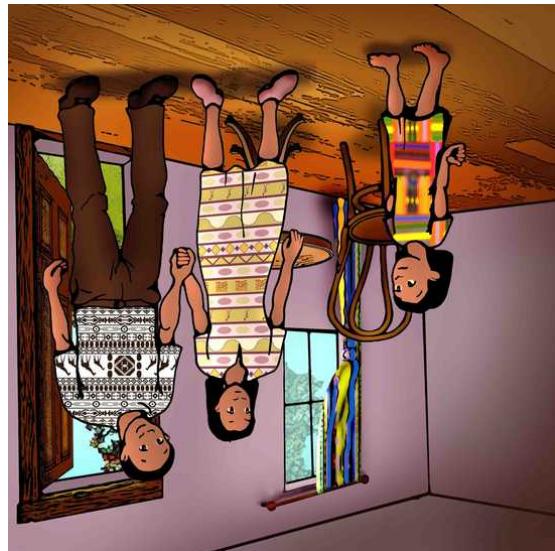
Global Storybooks

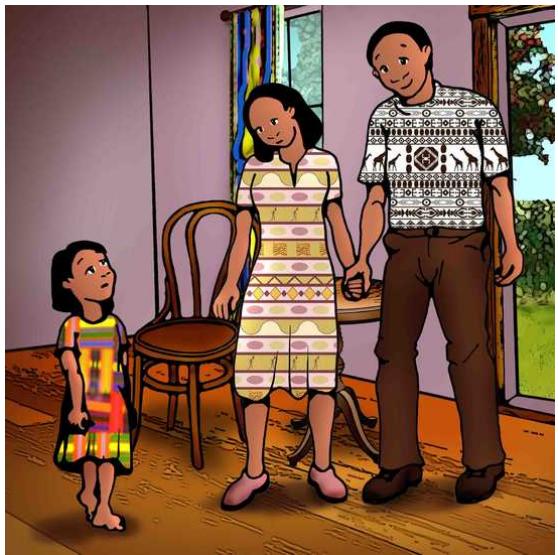

وقتی که مدرسیمگویره مرد، او خیلی غمگین بود. پدر سیمگویره تلام تلاشش را کرد تا از دخترش مراقبت کند. کم کم آنها یاد گرفتند که بدون وجود مدرسیمگویره دوباره احساس شادی کنند. هر روز صبح آنها می‌نشستند و در مورد روزی که پیش رو داشتند با هم صحبت می‌کردند. هر بعد از ظهر با هم شام درست می‌کردند. بعد از شستن ظرفها، پدرسیمگویره در انجام تکالیفش به او کمک می‌کرد.

ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
 କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

آنیتا گفت، "سلام سیمبگویره، پدرت در مورد تو زیاد برایم گفته است. " ولی او لبخند نزد یا دست سیمبگویره را نگرفت. پدر سیمبگویره خوشحال و هیجان زده بود. او در مورد اینکه اگرهر سه تای آنلا با هم زندگی کنند، چقدر خوشبخت می شوند صحبت کرد. او گفت "دخترم، من امیدوارم که تو آنیتا را به عنوان مادرت بپذیری. "

هفته‌ی بعد، آنیتا، سیمبگویره، عمه و پسر عمه ہایش را به صرف عصرانه به خانه دعوت کرد. عجب ضیافتی! آنیتا تدام غذاهای مورد علاقه‌ی سیمبگویره را آمدده کرده بود، وهمگی تا جایی که جا داشتند از آنلا خوردن. سپس بچه‌ها در حالیکه بزرگترها مشغول صحبت بودند سرگرم بازی شدند. سیمبگویره احساس شادی و شجاعت کرد. او زود تصمیم گرفت، خیلی زود، که به خانه برگردد وبا پدر و نامادریش زندگی کند.

ମୁଦ୍ରଣ.

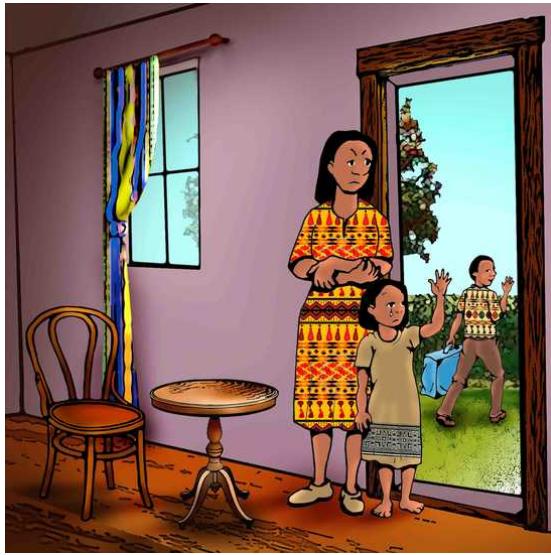
ପାର୍ଵତୀଶ୍ଵରଙ୍କିରଣ ଯନ୍ମହିମା ଦୁଇ ଦୂରମୁଖ ପାଇଁ
ପାର୍ଵତୀଶ୍ଵରଙ୍କିରଣ ଯନ୍ମହିମା ଦୂରମୁଖ ପାଇଁ

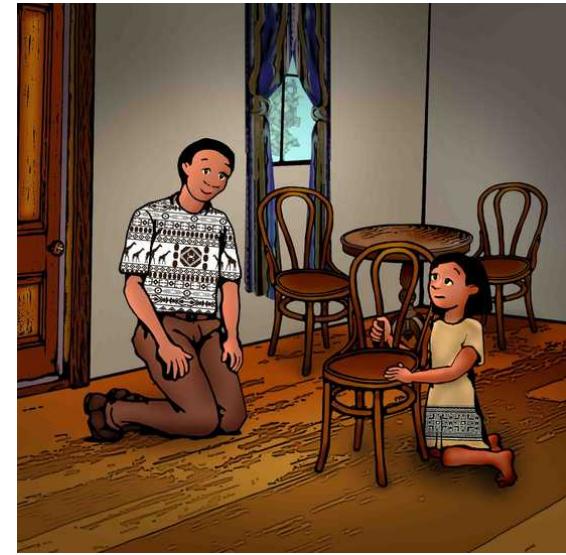
፳፻፲፯

፤၁၈၆၂ ဟဲ အမား ၂၅၃၇ ခုနှင့် ၂၄၉၉ တော်၏ ၁၁၆၃ ၁၆
အောင်ရွှေတော် ဟဲ ဘုရား၏ ၁၀၁၀ တော်၏ ၂၃၂၁။ ၂၃၂၀ တော်၏ ၁၆
၂၃၈၇။ „၂၁ ၂၁၁၀ ၁၁၁၄ ၂၈ ၁၆၇၀၁ ၂၇၁၈ ၂၇၁၉။“
၁၆ ၂၃၇၈ ၂၃၇၉ ၂၃၈၀ ၂၃၈၁ ၂၃၈၂ ၂၃၈၃ ၂၃၈၄ ၂၃၈၅ ၁၆၈၁။
၁၆ ၂၃၈၅ ၁၆၈၁။ ၂၃၈၆ ၂၃၈၇ ၁၆၈၂။ ၂၃၈၈ ၁၆၈၃။

بعد از چند مله، پدر سیمبگویره به آنلا گفت که باید برای مدتی خانه را ترک کند. او گفت، "باید به سفری کاری بروم." "ولی می‌دانم که شما مراقب هم خواهید بود." صورت سیمبگویره آویزان و غمگین شد، ولی پدرش متوجه نشد. آنیتا هیچ حرفی نزد. او هم خوشحال نبود.

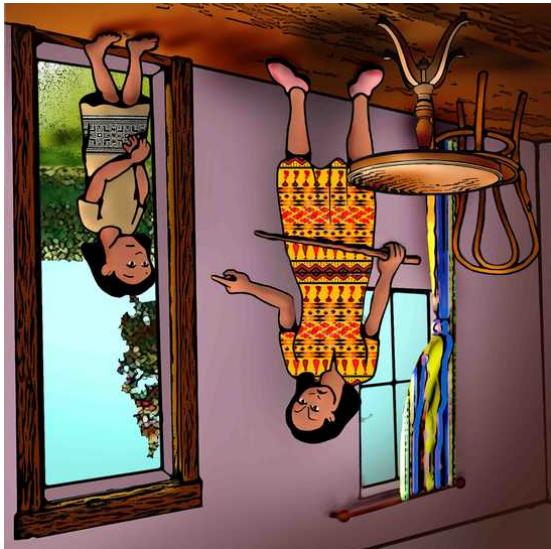
سیمبگویره داشت با بچه های عمه اش بازی می‌کرد که پدرش را از دور دید. او ترسیده بود ممکن بود پدرش عصبانی باشد، پس او به داخل خانه دوید تا قایم شود. ولی پدرش به سمت او رفت و گفت، "سیمبگویره، تو یک مادر عالی برای خودت پیدا کردی. کسی که تو را دوست دارد و تو را می‌فهمد. من به تو افتخار می‌کنم و تو را دوست دارم." آنلا موافقت کردند که سیمبگویره تا زمانی که بخواهد پیش عمه اش بلند.

।

ବ୍ରିଜଲ୍ଲି ଇଷା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

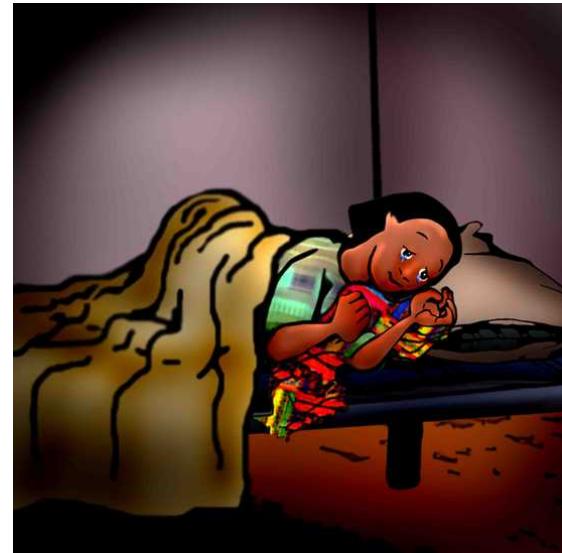
ବ୍ରିଜଲ୍ଲି ହୁଏ

କୁଟୀ ଦୀନ ଥିଲା ୬ ତିଥି ଘରରେ ଏବଂ କୁଠାରେ ଏବଂ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

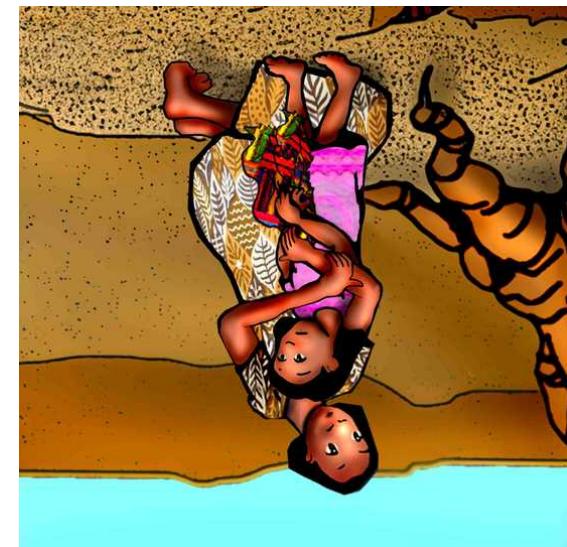

یک روز صبح، سیمبگویره دیر از رختخواب بلند شد. آنیتا سرش داد زد و گفت، "تو دختر تبلی هستی!" او سیمبگویره را از تخت هل داد. آن پتوی با ارزش به ناخن‌ش گیر کرد و به دو قسمت پاره شد.

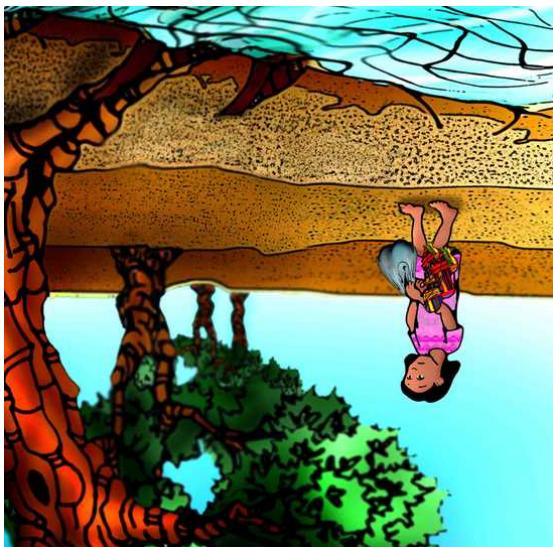
عمه‌ی سیمبگویره او را به خانه‌ی خودش برد. او به سیمبگویره غذای گرم داد، و او را با پتوی مادرش در رختخواب گذاشت. آن شب سیمبگویره گریه کرد تا زلانی که خوابش برد. ولی آنلا اشک آسودگی بود. او می‌دانست که عمه‌اش مراقبش خواهد بود.

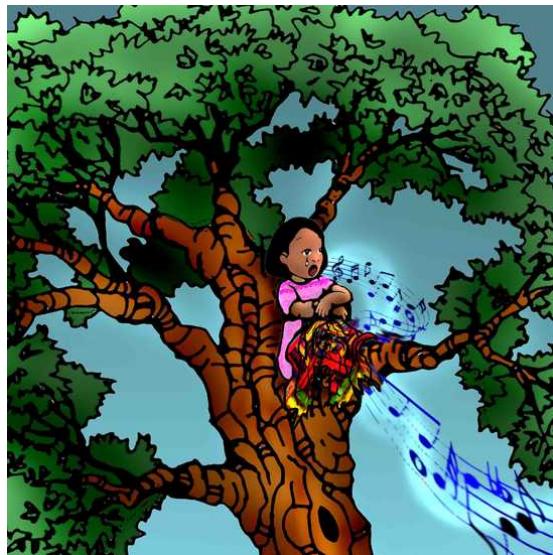
କି ରଜ୍ନୀ ମାତ୍ରାଙ୍କିଳୀ ଶୁଣି କରିବାରି ଏହା
ଅପରିଚିତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ରଜ୍ନୀ କିମ୍ବା „କି ? କି ? କି ?“ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା „କି ? କି ? କି ?“
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା „କି ? କି ? କି ?“

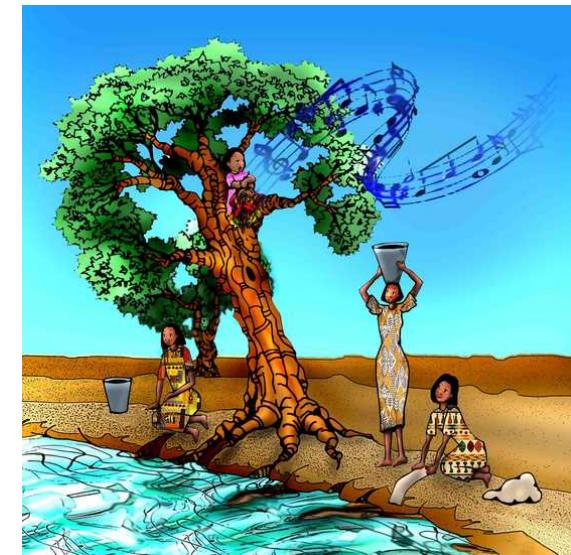
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

وقتی که غروب شد، از یک درخت بلند نزدیک رود بالا رفت و در شاخه ها برای خودش تختی درست کرد. تا زمانی که به خواب رفت آواز می خواند: "ملمن، ملمن، ملمن تو من را رهلا کردی. تو مرا رهلا کردی و دیگر هیچ وقت برنگشتی. پدر دیگر من را دوست ندارد. ملمن، تو کی برمی گردی؟ تو منو رهلا کردی."

صبح روز بعد، سیمبگویره دوباره آواز خواند. وقتی که زنان برای شستن لباس هایشان به کنار رود آمدند، صدای آواز غمگینی را که از بالای یک درخت بلند می آمد، شنیدند. آنها فکر کردند که آن فقط باد است که برگ ها به صدا در می آورد، و به کار خود ادامه دادند. ولی یکی از خانم ها خیلی با دقت به آواز گوش داد.